

Nom CORRECCIÓ

1.- A una empresa societària amb personalitat jurídica pròpia podem distingir aquests actors. Defineix-los breu i concisament:

El soci: persona (física o jurídica) que posseeix accions (o participacions) de la societat mercantil

El treballador: Persona que treballa per compte d'altri. En aquest cas per la societat mercantil.

L'administrador: Figura legal, segons la qual és el màxim responsable de l'empresa.

L'empresa en si: és el negoci en si mateix, titular de l'explotació.

L'empresari: persona que pren decisions que afecten a la direcció de l'empesa.

2.- Explica què vol dir que el titular d'explotació d'una empresa és persona física o natural. Quines característiques essencials podem trobar en aquestes empreses. Inventat la raó social i l'objecte social d'una empresa individual.

L'empresa individual, és una empresa on el titular de l'explotació és persona física o natural i no existeix diferència legal entre el negoci i el propietari del negoci. És important assenyalar que la responsabilitat dels deutes que contraguï l'empresa és el titular de l'explotació del negoci de manera il·limitada amb el seu patrimoni present i futur. En definitiva, és una persona que en comptes de treballar per compte d'altri com a assalariat, es dedica a fer negocis de compravenda. I que no té un cap, sinó clients.

Exemple d'empresa individual o física: Raó Social, Joan Carles Viñolas. I com a objecte social, exercici lliure de la professió com a comptable.

4.- Digues el **tipus de departaments** que acostumen a tenir les grans empreses. Anomena'ls i prou, no cal que els expliquis.

- Departament de Recursos Humans.
- Departament Administratiu.
- Departament Comercial.
- Departament Financer.
- Departament de Producció. (si l'empesa és de distribució aquest Depart. no existeix)

5.- Defineix els termes següents:

- Emissor: persona que transmet el missatge, i ho fa a través d'un canal que i mitjançant un codi que el receptor desxifra.
- Receptor: és la persona que rep el missatge. L'ha de descodificar de forma eficient per poder entendre la informació que conté.
- Missatge: informació que l'emissor transmet al receptor.
- Codi: Sistema de senyals i signes que ens permet entendre i comprendre el missatge. Els codis poden ser lingüístics i no lingüístics.
- Canal: és el mitjà a través del que al el missatge enviat per l'emissor arriba al receptor. Pot ser una línia telefònica, un paper, l'aire si generem so per veu.

- Retroalimentació (*feedback*): és la resposta del receptor que ens assegura que ha rebut el missatge.

6.- Què és una barrera en la comunicació? Posa un exemple.

Considerem barreres de la comunicació qualsevol element que dificulti una comunicació correcta entre dues persones, departaments o empreses.

Per exemple, el professor tracta de transmetre uns coneixements mitjançant una comunicació verbal, i els sorolls que hi ha a classe li ho impedeix.

7.- Semblances i diferències entre la **comunicació formal** i la **comunicació informal**. Posa'n un exemple de cada.

La semblança principal entre la comunicació formal i la informal és que ambdues tracten de transmetre un missatge, una informació o uns coneixements.

La diferència principal és si existeix una regulació en el tipus de comunicació. A la comunicació formal en trobem un ordre jeràrquic establert dins de l'empresa i que prèviament s'ha organitzat i estructurat, no així a la comunicació informal. Per exemple, a una conversa de dos treballadors al bar sobre un intercanvi d'impressions sobre si una feina hauria de fer-se més ràpidament o més lentament ens trobem una comunicació informal. Però si el cap de producció cita al seu despatx a un treballador per explicar-li que ell considera que la feina es fa lentament llavors s'estableixen unes normes de comunicació, com la cortesia, les expressions tècniques sobre producció, i la cerca de la paraula adient per especificar molt acuradament què es vol dir per solucionar el problema.

8.- Semblances i diferències entre la **comunicació oral** i la **comunicació escrita**. Posa'n un exemple.

Una semblança seria que mitjançant la comunicació oral i la escrita es relacionen les persones. Però una gran diferència és la improvisació. A la comunicació oral cal improvisar el que es vol explicar perquè el nostre interlocutor està atent i esperant el que volem dir, a la comunicació escrita podem precisar amb més detall què volem dir perquè no tenim la pressió de que algú estigui esperant de manera immediata el que hem de dir, i ens permet precisar millor el que direm i com ho direm. Però en canvi, a la comunicació escrita es perd l'entonació i l'èmfasi que sí té la verbal, que ens permet captar millor l'atenció de qui ens escolta, i de qui en definitiva esperem el feedback que a l'escrita no és immediat.

9.- Dins les relacions humanes trobem les **relacions laborals**. En què consisteixen? I quines característiques creus que la diferencien d'altres relacions, com les familiars, per posar un exemple?

Les relacions laborals estan regulades per una normativa, principalment la llei de l'Estatut dels Treballadors. Una persona decideix llogar la seva força de treball i les seves habilitats a una altra persona (física o jurídica) a canvi d'un sou. La prossecció de la producció d'un bé que es pugui vendre, que permeti a l'empresa guanyar diners per pagar el referit sou, és el principal lligam en aquesta organització social. Altres organitzacions com les familiars tenen com a lligam principal un vincle afectiu que normalment està vinculat a relacions de parentesc biològic, com pares i fills, i es tracten d'organitzacions de subordinació (els fills als pares) que no tenen res a veure com a objecte la producció d'un bé per poder-lo comercialitzar, sinó exclusivament l'auto perpetuació de la societat.

10.- Existeix una **comunicació escrita**, una **oral** i una **no verbal**. En què consisteix la comunicació **no verbal**? Posa'n un exemple.

La comunicació no verbal és el procés de comunicació en el que existeix un enviament i recepció de missatges sense paraules ni escrites ni orals. És a dir, mitjançant indicis, gestos i signes. No posseeix estructura sintàctica, per la qual cosa no es pot analitzar seqüències de constituents jeràrquics. Aquests missatges poden ser comunicats a través de gestos, de llenguatge corporal, postura, expressió facial, tacte visual i inclús de sons no verbals de la veu.

Per exemple, per dir "he vist una vaca" puc dir "muuuuuu".

Hi ha un ofici basat en aquesta comunicació no verbal que es diu "**mimo**".